

สิ่งที่ขออนุญาตลิขิตไว้ ในโอกาสวันสงกรานต์ซึ่งเวียนมาบรรจบครบรอบอีกครั้งหนึ่ง

.....ระพี สาคริก

ใช่แล้ว ชีวิตฉันผ่านวันสงกรานต์มาหลายครั้งหลายหนจนกระทั่งกำลังจะใกล้ 77 ครั้งเข้าครั้งนี้ สิ่งนี้ทำให้อะไรอันทรงคุณค่าไว้แก่ฉันบ้าง ใครรู้ช่วยบอกที ? แม้ตัวฉันเองอาจรู้มาแล้ว แต่ก็มีอีกด้านหนึ่งซึ่งเพื่อน ๆ ทั้งหลายควรจะสอนฉันด้วย ทั้ง ๆ ที่ธรรมชาติอันนอกเหนือจากนี้ได้สอนไว้บ้างแล้ว แต่เพื่อความรู้ซึ่งน่าจะช่วยให้คนมองเห็นเหตุผลสมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น

เย็นวันหนึ่ง ขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังทอแสงสีทองแฉมเหลือง จับขอบฟ้าอันไกลโพ้น ได้ทำให้ฉันทอดสายตามองไปพร้อมกับส่งกระแสความคิดออกไปอย่างผสมผสานกันจนเป็นเนื้อเดียว ทำให้รู้สึกว้าว เหมือนสะท้อนสัญญาณกลับมายอกให้ "รู้ว่า" "ตัวเจ้ากำลังใกล้จะถึงเวลาพักผ่อนแล้วนะ ควรจะรู้ไว้เสียด้วย! "

อนึ่ง จากการที่ฉันสนใจทำงานเพื่อเพื่อนมนุษย์ซึ่งตนรัก ร่วมกระแสบกับเธอมาตลอด โดยไม่คำนึงว่า จะได้อะไรเป็นสิ่งตอบแทนส่วนตัวมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ทุกอย่างซึ่งผ่านเข้ามาสู่ชีวิตฉันมันได้สอนให้รู้ความจริงว่า "หากคนยังมีชีวิตอยู่ในโลกร่วมกับผู้อื่น พึงมีหน้าที่ต้องทำงานให้เกิดประโยชน์แก่สังคม อีกทั้งเรียนรู้ความจริงจากชีวิตทั้งหลาย โดยเน้นความสำคัญอันสู่ชนรุ่นหลังร่วมกับคนระดับล่าง"

ดังนั้น สิ่งที่ต้องอาศัยได้ให้สติแก่ฉันครั้งนี้ จึงถือเป็นเรื่องน่านำมาคิดค้นหาความจริงให้ลึกซึ้งที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหมายของคำว่า "พักผ่อน" ซึ่งช่วงหลัง ๆ มักมีคนนำมาใช้เป็นเครื่องมือ "อ้าง" เพื่อหวังต้องการสิ่งซึ่งตนปรารถนา

"ดวงอาทิตย์เพื่อนรัก" เธอได้ทำหน้าที่ทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้ชีวิตฉันดำรงอยู่ได้มาเป็นเวลานาน ควบคู่กันด้วยอายุขัยของตัวฉัน ฉันรู้ดี และใจฉันเองก็สะท้อนอยู่เสมอถึงบุญคุณของเธอมาตลอด หรืออาจกล่าวได้ว่า "ทุกลมหายใจของตัวเองเท่าที่ยังมีอยู่"

ทำให้ฉันเชื่อว่า สิ่งซึ่งเธอได้ส่งสัญญาณเตือนสติ น่าจะมีความหมายลึกซึ้งมากกว่า การหยุดทำงานเพื่ออยู่เฉย ๆ ตลอดจนการใช้ชีวิตต่อไปตามแนวทางซึ่งไม่ช่วยให้เกิดสาระอะไรอย่างมีแก่นสาร เพราะนั่นคือวิถีทางที่สร้างความสูญเสียให้แก่ตัวฉันเองร่วมกับสังคม อันมีเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกดำรงอยู่อย่างกว้างขวาง

จึงทำให้ฉันพบกับสังขรณ์ว่า ตราบใดที่ตนยังมีลมหายใจอยู่ อีกทั้งมีสมองซึ่งนำมาใช้คิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ เพื่อค้นหาเหตุผลไว้ใช้เป็นความรู้ รวมทั้งมีกำลังกายพอจะทำอะไร ๆ ได้ การหยุดนิ่งเฉยคงไม่ใช่วิสัยของผู้ซึ่งคู่ควรแก่การได้ชื่อว่า เป็นผู้ไฝหาคหาความเป็นมนุษย์อันสมบูรณ์ครบถ้วนอย่างแน่นอน

ถ้ากระนั้นแล้ว คำว่า "พักผ่อน" ซึ่งเธอกำลังส่งสัญญาณเตือนฉัน จึงน่าจะมีความหมายลึกซึ้งมากกว่าสิ่งซึ่งหลายคนกำลังเข้าใจอยู่ในขณะนี้มาก ใช่แล้ว ฉันเริ่มพบความจริงแล้ว ฉันมองเห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้นแล้วว่า แม้ตัวฉันเองที่กำลังใกล้จะถึงเวลาสิ้นลมหายใจ แล้วก็ถูกผืนแผ่นดินกลมร่างไปในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ประเด็นนี้ทำให้หมายความว่า การคิดได้นั้น มีเหตุจำเพาะอยู่ที่คนวัยแก่ไม่ ในเมื่อทุกสิ่งเกิดได้อย่างอิสระ และสิ้นสภาพได้อย่างอิสระ ในเมื่อตัวฉันเริ่มหันมองเห็นความจริงตั้งแต่อายุน้อยมาก จึงมุ่งมั่นทำงานจากจิตวิญญาณตนเองมาโดยตลอด อีกทั้งสนใจเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าอย่างปราศจากกรอบกำหนดตัวเองใด ๆ ทั้งสิ้น จึงถือว่าสิ่งนี้คือกำไรชีวิตซึ่งได้รับเพิ่มขึ้นจนถึงบัดนี้

โอ!..ดวงอาทิตย์ที่เพื่อนที่รักของฉัน เธอได้ให้สิ่งอันทรงคุณค่าซึ่งตนไม่เคยนึกถึงมาก่อนเลย นอกจากเธอได้ช่วยให้ฉันมีชีวิตอยู่มาเป็นเวลานานมากพอสมควรแล้ว ยังมีส่วนให้คติธรรมแก่ฉัน เพื่อสรุปเป็นบทสุดท้ายอีกด้วย แต่เธอก็คงรู้ว่า ฉันมองเห็นเธอแล้วก็ช่วยให้เห็นความจริง ซึ่งแท้จริงแล้วมองอะไรก็ตาม ต่างก็มีส่วนช่วยให้เห็นความจริงได้ทั้งนั้น

ฉันเริ่มมองเห็นต่อไปอีกว่า การที่เธอกำลังทอแสงสีทอง เสมือนจะบอกลาแก่ฉันและชาวโลกเพื่อนฉันนั้น จากอีกด้านหนึ่งซึ่งฉันเองก็รู้ที่อยู่แก่ใจแล้วว่า **"โลกนี้มีสันฐานกลม"** เพราะเราต่างก็เรียนกันมา ซึ่งการเรียนก็เพื่อให้แต่ละคนรู้จักนำมาคิด เพื่อใช้ประโยชน์ให้ถึงแก่น แทนการนำมาใช้เป็นเครื่องมือตะเกียกตะกายแย่งชิงระหว่างตนกับเพื่อนร่วมแผ่นดินและร่วมโลก

ดังนั้น **"ถ้าโลกกลมจริง เธอก็คงไม่ได้จากไปจริงนะซี"** คงมีแต่มนุษย์มาคิดคาดฝันกันไปเองมากกว่า ดังนั้นมันจึงทำให้ฉันรู้ต่อไปอีกว่า **"โลกนี้หาได้สิ้นแสงอาทิตย์ไม่"** แต่น่าจะเป็นเพราะมนุษย์ยังคงตกอยู่ท่ามกลางกระแสครอบงำทำให้จำต้องตกอยู่ในภาวะยึดติด จนกระทั่งปรับความคิดตัวเองได้ยากมากกว่า ไม่เช่นนั้นแล้ว ก็น่าจะช่วยให้มองเห็นแสงสว่างอันเป็นสัจธรรมได้ลึกซึ้งกว่าที่แล้ว ๆ มา

เป็นเพราะฉันเองไม่ได้มองเห็นความสำคัญแต่เพียงด้านที่เป็นร่างกาย หากมุ่งมันศึกษาหาความรู้จากจิตใจตัวเองมาโดยตลอด จึงยอมส่งผลให้ตนคิดได้อย่างอิสระ เนื่องจากรากฐานเปิดกว้างมากขึ้น

ถ้าเป็นจริง ฉันคงจะรู้อะไร ๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งกว่าที่แล้วมา และคงรู้ว่าจริง ๆ แล้ว เธอก็ยังทำหน้าที่ส่องแสงสว่างให้กับมวลมนุษยชาติอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าช่วงหนึ่งจะไม่ได้ส่องตรงมายังบริเวณซึ่งชีวิตตนดำรงอยู่ก็ตาม ถ้ารากฐานความรู้ลึกถึงชีวิตอื่นและที่อื่น ซึ่งต่างก็คือเพื่อนฉันเอง ที่ต้องการประโยชน์สุขจากดวงอาทิตย์ด้วยกันทั้งนั้น

ดังนั้น หากฉันทวนกลับมาสำรวจตัวเองอีกครั้งหนึ่ง ก็น่าจะมองเห็นความจริงว่า แม้ววันนี้แสงสว่างจากเธอกำลังจะผ่านพ้นไป แต่วันพรุ่งนี้ยังมีโอกาส จะกลับมาอีก ซึ่งคงไม่ต้องสัญญาอะไรกันเป็นลายลักษณ์อักษร ฉันเชื่อมั่นว่าเป็นเพราะโลกกลม จึงทำให้เธอที่รักจะต้องกลับมาอีกครั้ง เรื่อยไป จนกว่าตัวเองจะสิ้นลมหายใจไปในที่สุด

แต่ละคนที่เกิดมาควรจะได้เข้าใจได้ว่า นี่คือนิยามจากธรรมชาติ ซึ่งน่าจะรู้ได้เองโดยไม่จำเป็นต้องลงบันทึกลงไว้บนแผ่นกระดาษเป็นลายลักษณ์อักษรเก็บไว้ที่ไหนทั้งสิ้น แต่สามารถถ่ายทอดจากจิตวิญญาณของผู้ใหญ่ถึงเยาวชนเป็นทอด ๆ โดยการนำปฏิบัติจากความจริงใจ

โดยเฉพาะผู้ที่เข้าถึงความจริงแล้ว ย่อมเกิดขึ้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นถ้าใครต้องการให้ฉันพักผ่อนจากความหมายซึ่งเกิดจากรากฐานของเขา โดยที่คิดว่า มันคือการอยู่เฉย ๆ หรือว่าเที่ยวเตร่หาความสำราญไปตามเรื่อง ถ้ามองจากความรู้สึกและความเข้าใจของฉันซึ่งเป็นตัวของตัวเองมาโดยตลอด น่าจะหมายถึง **"ความต้องการที่จะให้ฉันสิ้นลมหายใจ"** เท่านั้น

ดวงอาทิตย์ที่รัก เธอคือเพื่อนคู่ใจฉันมาตลอดชีวิต เนื่องจากได้ให้แก่ฉันทุกสิ่งทุกอย่างทั้งในด้านจิตใจและร่างกาย ทำให้พูดอย่างมั่นใจได้เรา **"เรามีใจและวิถีทางตรงกัน"** โดยเฉพาะสิ่งซึ่งฉันถือว่ามีความค่าที่สุดสำหรับชีวิตทุกคนผู้หวังสร้างสรรค์อย่างแท้จริง คงจะได้แก่จิตใจอันเป็นบ่อเกิดแห่งความคิดซึ่งนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างจริงจัง

ฉันขอสัญญากับเธอด้วยคำอันเป็นสัจจะว่า **หากตัวเองพึงต้องพักผ่อน ก็คงพักทั้งระบบอันมีธรรมชาติเป็นผู้**

มอบมาให้ โดยเฉพาะการพักผ่อนใจเข้าออก ซึ่งถือเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิต อีกทั้งทำหน้าที่เป็นสื่อจิตใจ อย่าง
ซื่อสัตย์โดยไม่ละทิ้งไปไหนตั้งแต่ฉัน เกิดจนถึงบัดนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว คุณคงต้องกลายเป็นคนอยู่อย่างเอาเปรียบคน
อื่นซึ่งเป็นเพื่อนร่วมโลกร่วมสังคมไปโดยปริยาย ซึ่งฉันคงทำไม่ได้

ขอให้แต่ละคนที่มีอิทธิพลเหนือฉัน ซึ่งกำลังคิดอีกด้านหนึ่ง โปรดเห็นใจด้วยเถิด เพราะตอนอยู่มาแล้วทำ
มาแล้วตลอดระยะเวลาอันยาวนานมากสำหรับชีวิตบุคคลหนึ่ง ฉันไม่เคยคิดเอาไรต์เอาเปรียบหรือแสวงประโยชน์
ส่วนตนจากใครอื่นเลยแม้แต่น้อย **นี่คือบุญคุณขั้นพื้นฐานซึ่งฉันได้รับจากการนำปฏิบัติต่อสังคมอย่างดีที่สุดแล้วในชีวิตนี้**
กระตุ้นให้นึกถึงสังขารซึ่งได้กล่าวฝากไว้เป็นคติในการดำเนินชีวิตว่า

จงสละทรัพย์สิน เพื่อรักษาอวัยวะ
จงสละอวัยวะ เพื่อรักษาชีวิต
จงสละชีวิต เพื่อรักษาธรรมะ

ดังนั้น ถ้าใครคิดว่าฉันพึงควรพักผ่อน ก็ขอให้พักผ่อนอย่างสมศักดิ์ศรี ในยามที่มีคนทุกข์ เพราะสังคมถูก
กระทบโดยปัญหา เศรษฐกิจ ทำให้คนส่วนใหญ่ซึ่งมีรากฐานหย่อนยาน จำต้องตกเบ็ดหาเงินและวัตถุ หวนกลับมา
บีบคั้นคนที่ตั้งใจ ซึ่งก็มีน้อยลงไปทุกขณะ จำต้องได้รับความกดดันทางจิตใจหนักมากยิ่งขึ้น

ทุกปัญหา เกิดขึ้นได้จากทั้งสองด้าน แม้การฆ่าตัวตายซึ่งมักนำมาปรารภกันบ่อย ๆ ในปัจจุบัน ย่อมเกิดขึ้น
ได้จากความรู้สึกผิดหวังส่วนตัว กับอีกด้านหนึ่งเกิดจากการเสียสละเพื่อรักษาธรรมะซึ่งอยู่ในรากฐานจิตใจตนเอง

แต่ก่อน มนุษย์เข้มแข็งกันด้วยอาวุธ การเสียสละชีวิตจึงมุ่งไปยังสนามรบ มาถึงช่วงนี้ มนุษย์ต่อสู้กันด้วย
สงครามเศรษฐกิจ การเสียสละตามความหมายในสภาพที่เป็นจริง จึงน่าจะมุ่งที่การรักษาคูณการดีทางธรรม
ภายในรากฐานตนเอง ซึ่งได้สั่งสมมาตลอดชีวิต ดำรงอยู่ได้ จนกระทั่งถึงโลกหน้าฟ้าใหม่ ไม่ว่าจะอะไร ๆ จะค
้นเมื่อใด คงต้องคิดอีกด้านหนึ่งว่า **คุณได้ทำดีที่สุดแล้ว**

ดวงอาทิตย์เพื่อร่วมชีวิตของฉัน เธออยู่ให้ฉันมีโอกาสสัมผัสมาแล้วทุกวัน ทุกเดือน และทุกปี เป็นเวลา
นานมากพอที่จะทำให้ฉันสามารถพิสูจน์สังขารได้ว่า **เธอคือเพื่อนที่ดีที่สุดส่วนหนึ่งของชีวิตฉัน** และยังเชื่อว่าเป็น
เพื่อนที่ซื่อสัตย์ต่อทุกคนผู้รู้คุณค่าของทุกชีวิตและทุกสิ่งอย่างแท้จริง

สงกรานต์ปีนี้ จึงขอส่งความปรารถนาดีมายังทุกคนอันเป็นที่เคารพรัก และฝากแจ้งคิดว่า หากอยู่ต่อไป
ก็ขอให้อยู่อย่างผู้สร้างสรรค์ หากชีวิตมาถึงจุดซึ่งคิดว่า ฉันพึงพักผ่อน ก็ขอให้พักผ่อนอย่างผู้เสียสละ เพื่อผดุง
ธรรมะอันเป็นสิ่งซึ่งคนสั่งสมมาแล้วด้วยบุญบารมีให้ดำรงอยู่ได้จนถึงที่สุด

ดวงอาทิตย์ที่รักของฉัน เธอคงจะร่วมกับฉันพิจารณา ถ้ามีผู้คิดพักผ่อนบนพื้นฐานสังขาร เราคงต้องมอง
ด้วยความรู้สึกจากใจตัวเองว่า เพื่อนเลย ขอให้เธอจงนอนพักผ่อนอย่างมีความสุขเถิด โดยที่หวังว่าอย่างน้อยก็ยัง
มีเราแม้ไม่กักกัน ที่ยังคงตั้งใจ จะสืบทอดคุณการดีต่อไปจนถึงวาระอันเป็นที่สุด ตามเธอไปด้วย ไม่ว่าจะมากหรือน้อย
แค่ไหน คงไม่ใช่เรื่องสำคัญมากนัก

จากใจจริงของฉันที่เคยให้ ให้ ให้ กับทุกคน และยังคงให้ต่อไปอีกจนกว่าจะถึงเวลาพักผ่อนซึ่งฉันเชื่อว่า
คือของจริงในที่สุด.